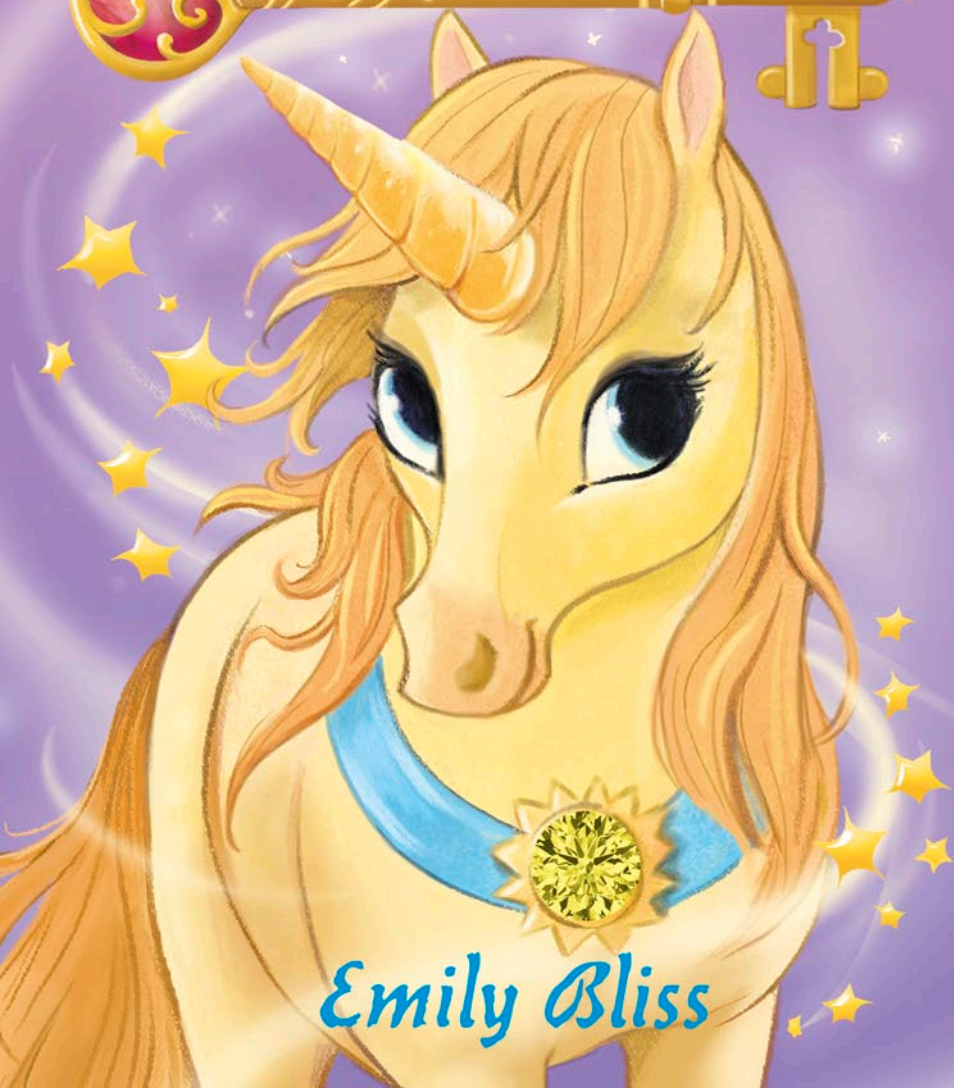

Ükssarviku-
printsessid
Päikesekiire sära

Emily Bliss

Originaali tiitel:
Emily Bliss
Unicorn Princesses 1: Sunbeam's Shine
2017

Kõik õigused käesolevale väljaandele on seadusega kaitstud. Kogu raamatut või ükskõik millist osa sellest ei ole lubatud reprodutseerida, paljundada ega levitada ükskõik millisel viisil või milliseks otstarbeks ilma autoriõiguse valdaja kirjaliku loata.

Tõlkinud Hels Kure
Toimetanud Anneli Sihvart
Korrektuuri lugenud Inna Viires
Kaane kujundanud Jessie Gang

Text © Emily Bliss, 2017
Illustrations © Sydney Hanson, 2017
This translation of Unicorn Princesses 1: Sunbeam's Shine [first edition] is published by Publishing House ERSEN by arrangement with Bloomsbury Publishing Inc.
All rights reserved.
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2019.

B08367819
ISBN 978-9949-82-462-5

Kõik kirjastuse Ersen raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Phoenixile ja Lynxile

Esimene peatükk

Spiraalpalee tornis vehkis roheline võlursisalik oranži maisitõlviku poole võlukeppi. Ta hingas sügavalt sisse. Ja siis loitsis: „Barabimm! Barabuum! Ükssarvik, üksarvik! Barakabuup!“ Ta ootas, et maisitõlvik muutuks erkroosaks. Kuid selle asemel hakkasid tuled vilkuma ja seinad värisesid. Kõu mürises ja kõmises. Sinised ja rohelised välgunooled sähvisid taevas, mis oli tõmbunud mustaks nagu öö.

„Oh heldeke! Oh heldeke!“ hüüatas võlursisalik. „Kas ma ütlesin „ükssarvik, üksarvik“? Ma tahtsin öelda „maisitõlvik, maisitõlvik“! Oh heldeke!“ Võlursisalik tõmbus kahvatu rohelineks. Ta vehkis paaniliselt võlukepiga maisitõlviku poole ja hüüdis: „Tagasi! Tagasi! Loits tühistada! Kustutada! Ma võtan selle tagasi!“

Kuid palee tuled vilkusid edasi. Kõu müristas veel valjemini. Kollased ja hõbedased välgunooled sähvisid.

„Oi, ega ometi jälle!“ hüüatas võlursisalik. „Ükssarvikuprintsessid saavad seekord väga vihaseks. Nad keelasid mul köögiviljade peal võluda.“ Ta tormas akna juurde just siis, kui taevasse kerkis sätendav kollane safiir. Seejärel, viimase kõuekõmaka saatel, kukkus erksavärviline kalliskivi taamal olevasse sätendavlillasse kanjonisse.

„See oli printsess Päikesekiire võlukallis-kivi,“ ütles võlursisalik, tõstes oma soomuselised käpad näo ette. „Selleta pole Päikesekiirel võlujõudu. Nüüd ma keetsin küll paraja supi kokku!“

Võlursisalik hüppas toanurgas seisva kasti

juurde. Ta võttis välja raamatu, vaatas kaant ja heitis selle kõrvale. Ta võttis välja teise raamatu ja viskas ka selle eemale. Ja siis veel ühe. Lõpuks leidis ta õige teose. Sellele oli hõbedaste tähtedega kirjutatud „Loitsude tühistamise raamat“. Võlursisalik lehitses seda, pomisedes: „Oh heldeke, oh heldeke! Printsess Päikesekiirel on võlujõud kadunud ja see kõik on minu süü!“

Ta luges ühelt tagapool asuvalt lehelt valjusti ette: „On ainult üks viis, kuidas tühistada loitsu, mis võtab ükssarvikuprintsessilt võlukalliskivi. Inimtüdruk, kes usub ükssarvikutesse, peab Vikerkaare kuningriiki tulema, kadunud kalliskivi üles otsima ja selle printsessile tagasi tooma. Ainult siis saab printsess oma võlujõu tagasi. Tähele-

panu: ükssarvikuid näevad vaid niisugused tüdrukud, kes neisse usuvad.“ Võlursisaliku pilku ilmus elevus.

„Meil on vaja inimtüdrukut! Ja sellist, kes näeb ükssarvikuid!“ hüüdis ta, tormates toast välja ja palee keerdrepest alla, et ükssarvikuprintsesse otsida.

